

forbi, afholdtes et Maanedsmarked med al Slags gammelt Skrammel hentet rundt om fra Roms Afkroge; og da Nanny hørte dette, vilde hun absolut allerførst gaa derhen. Forestillingen om en saadan stor Affaldsdyngte vakte hendes Lystighed. Senere — sagde hun — vilde de saa tage en Droske og køre rundt i Byen for at betragte »Seværdighederne«.

Hun gjorde en sidste, mønstrende Runde gennem Værelset, og efter at hun i Forbifarten havde stukket Per en Makron i Munden, begav de sig paa Vej.

Da de nærmede sig Torvepladsen, hvis Spektakkel og Summen allerede hørtes paa lang Afstand, bad hun om hans Arm. Hun blev med eet mindre modig ved Synet af den sammenpakkede Menneskemasse og de smalle Teltgader. Hun skottede lidt ængstelig til de pjalteklædte Skikkelser, der allevegnefra drev ned imod Torvet, eller som stod i Klynger omkring de store Bunker af irrede Kobbersager, Jernragelse og gamle Klæder, der straks ved Indgangen var kastet hen paa Stenbroen. Opfyldt, som hun var, af overdrevne Forestillinger om den romerske Almues Urenlighed havde hun samlet Kjoleskørtet tæt omkring sig og løftede det nu, efterhaanden som hun kom ind i Sværmen, højere og højere op over sine hvide Sko.

Per fandt hende mere indtagende end nogen-